

omtalt baade i norske og danske Blade, og hvis den højtærede Konseilspræsident kunde demerere den, vilde det ingen Skade være til. Jeg vil blot tilføje, at det er højst mærkeligt, at Bergs og J. A. Hansens Efterfølger ikke alene selv lader sig dekorere, men ogsaa over Pres paa andre for at faa dem til at modtage Ordensdekorationer.

Den højtærede Minister vil maaske sige dertil, at Ordensvæsenet er et kongeligt Prærogativ, som Ministeren ikke kan have Ansvar for. Hvis han vil benytte denne Undskyldning, vil jeg gøre opmærksom paa, at ogsaa den strider i meget høj Grad imod Vestres tidligere Opfattelse og mod, hvad Berg har gjort gældende. Jeg ved godt, at Højres Ministre have søgt at undskylde sig med en saadan Udtalelse, men den er stødt paa Modstand fra Venstre, og saa vidt jeg husker, kan den højtærede Minister ikke en Gang paaberaabe sig Professor Matzen, som vistnok ogsaa ser noget anderledes paa denne Sag.

Det vilde have været heldigere for den høje Regering, for Venstrepartiet og for Demokratiet i Almindelighed, om man i Stedet for at presse frisdinede norske Mænd, der komme herved, til at modtage Ordensdekorationer, havde fulgt Eksemplerne fra Norge. Jeg vil gøre opmærksom paa, at et Venstreblad, som staar den norske Regering meget nær, indtager en lignende Stilling som „Dannebrog“ her i Byen indtager til den danske Regering, altsaa et meget flinkt og regeringsvenligt Blad, udtalte forleden Dag i Anledning af, at man nu i Norge havde ordnet sine konstitutionelle og politiske Forhold, at tre Ting burde man se at komme bort fra under det borgerlige Kongedømme: Ordensvæsen, Rangklassevæsen og Hoffitelvæsen. Derefter tilføjer Bladet: „Det glæder os at se, at selv i nærværende Øjeblik har man paa højere Steder bevaret Fatningen i Ordenskapitlet. I disse Dages Anledning kunde man frygtet et større Stjernefald. Det er ikke indtruffet. Der blev dekoreret een norsk Mand — Statsminister Michelsen“. Naar man tager i Betænkning, hvad der vilde være sket her i Landet, hvis der her var forefaldet en lignende Begivenhed, maa man sige, at det er beundringsværdigt, at der i Norge kun er givet en eneste Ordensdekoration, og den er tilfaldet en Mand, som vistnok har gjort sig fortjent af den Begivenhed, her er omtalt. Bladet tilføjer: „Denne Moderation paa højere Sted ved en saadan Anledning maa vi tage som et godt Varsel for, at der kan skaffes

Gehör, naar den nødvendige Arbejdsro snart indtræder, for en fuldstændig Afskaffelse af al det tomme og meningsløse Pynt — Rang- og Titelvæsen. Det passer ikke for den Arbejdstid, som nu skal komme“.

Det er vist rigtigt, at det ny Norge vil tage fat, og at Regeringen vil arbejde energisk ikke paa at forøge Ordensvæsenet, men paa at forbedre Landets sociale Forhold. Saaledes stiller den høje Regering her sig ikke. Jeg har det Indtryk, at den høje Regering befinder sig ikke i nogen særlig Arbejdstid, men tværtimod i en stadig Fæstrus. Den har endnu ikke forvunden Glæden over at være bleven Ekscellencer, den befinder sig stadig i en Glædesperiode, under hvilken de demokratiske Reformers forsømmes, hvorimod de personlige Interesser varetages i meget høj Grad. Jeg skal i denne Forbindelse minde om en Ting, som har været offentlig omtalt, og som vakte en vis Glæde i sin Tid. Det var en Meddelelse om, at Trafikministeren, straks efter at han var bleven udnævnt, skulde have erklæret, at han ikke ønskede at tituleres Ekscellence. Saa vidt jeg ved, har han imidlertid opgivet dette Standpunkt. Jeg ser i alt Fald i „Dannebrog“, at aldrig saa snart nævnes den højtærede Trafikminister, før Ekscellencetitlen føjes til, ligesom ved alle de andre Ministre. Jeg antager altsaa, at han har været under et lignende Pres som den norske Deputation, og at han har ment, at han vilde krænke det danske Folk, hvis han nægtede at modtage Titlen. Den højtærede Trafikminister lader sig altsaa nu gladelig kalde Ekscellence for paa den Maade i alt Fald at gøre nogen Nytte ved ikke at krænke Folket.

I Norge tog man Ekscellencetitlen anderledes. Et Venstreblad, nemlig „Verdens Gang“, som ikke er et særlig radikalt Blad, og som bl. a. har kæmpet meget kraftigt for Kong Haakons Tronbestigelse, skriver: „Afskaffet Humbug. Den meningsløse og uhjemlede Titel Ekscellence for Statsminister er af Regeringen ophævet.“ „Verdens Gang“ bragte denne Meddelelse, at man i Kristiania har afskaffet Titlen Ekscellence, men i Danmark skylder man sit Folk og sit Land at bevare denne Titel. Paa samme Maade er det med Uniformerne. Der er ingen, der er uvidende om, hvor meget der er skrevet og sagt om Ministrenes Uniformer. Man har da haft en let Lejlighed til at sige Vittigheder og til at slaa sig til Ridder — hvis man kan bruge det Udtryk — paa de høje Ministre. Men i Norge er man ogsaa paa dette